

Prima instanță: Judecătoria Strășeni (sediul Central)
Judecător: S. Osoianu
Instanța de apel: Curtea de Apel Chișinău
Judecători: A. Pahopol, V. Negru, N. Nastasiu

Dosarul nr. 2ra-2123/17

ÎNCHEIERE

20 decembrie 2017

mun. Chișinău

Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ
al Curții Supreme de Justiție

în componența:

Președintele completului, judecătorul
Judecători

Ala Cobăneanu
Iuliana Oprea, Ion Druță

examinând chestiunea cu privire la admisibilitatea recursului declarat de Pușcașu Vasile,

în cauza civilă la cererea de chemare în judecată depusă de Vasile Pușcașu împotriva întreprinderii cooperatiste frigorifice „Frigocoop” din Strășeni a Moldcoop, intervenienți accesorii Ministerul Muncii a Republicii Moldova, Inspectoratul de Stat al Muncii și uniunea centrală a cooperativelor de consum „Moldcoop”, cu privire la întocmirea carnetelor muncă, constatarea faptului angajării și a stagiului, încasarea salariului neplătit, penalităților, prejudiciului moral și a cheltuielilor de judecată,

împotriva deciziei Curții de Apel Chișinău din 06 iunie 2017, prin care a fost menținută hotărârea Judecătoriei Strășeni (sediul Central) din 08 februarie 2017,

c o n s t a t ă :

La data de 11 iulie 2016 Pușcașu Vasile a depus cerere de chemare în judecată împotriva ÎCF „Frigocoop” din Strășeni a Moldcoop cu privire la întocmirea carnetelor de muncă, constatarea faptului angajării și a stagiului, încasarea salariului neplătit, penalităților, prejudiciului moral și a cheltuielilor de judecată.

În motivarea acțiunii reclamantul Vasile Pușcașu a invocat că, este angajat în cadrul cooperativei „Frigocoop”, începând cu data de 11 iulie 1988 în calitate de lăcătuș. Indică, că la data de 14 noiembrie 2001 s-a întrerupt sursa de energie electrică. A mai lucrat și în luna decembrie 2001 până la data de 25.

Menționează că la data de 24 februarie 2014 a primit prin intermediul poștei carnetul de muncă, dar nu a scris cerere de concediere, mai mult ca atât nu i s-a adus la cunoștință nici un ordin de concediere.

Susține că pe parcurs a aflat că în carnetul de muncă nu este nici o mențiune referitor la concediere.

În consecință, reclamantul consideră că, drepturile sale au fost grav încălcate prin neachitarea salariului și concediului pentru anul 2001 și de faptul că a fost lipsit de stagiul profesional de 13 ani.

Solicită reclamantul obligarea întocmirii carnetului de muncă potrivit legislației în vigoare, constatarea angajării și stagiului profesional, de la data de 11.07.1988 până la 24.02.2014, încasarea salariului și concediului pe anul 2001, salariului neplătit pe anii 2002, 2003, 2004, încasarea penalității, a cheltuielilor de judecată și prejudiciul moral.

Prin încheierea protocolară din 04 august 2016 s-a atras în proces în calitate de intervenient accesoriu Ministerul Muncii a Republicii Moldova și Inspectoratul de Stat al Muncii (f.d.25).

Prin încheierea Judecătorei Strășeni din 14 decembrie 2016 s-a atras în proces în calitate de intervenient accesoriu UCCC „Moldcoop” (f.d.47-48).

Prin hotărârea Judecătorei Strășeni (sediul Central) din 08 februarie 2017 s-a respins ca fiind depusă tardiv, cererea de chemare în judecată depusă de Pușcașu Vasile împotriva ÎCF „Frigocoop”, intervenienți accesorii Ministerul Muncii a Republicii Moldova, Inspectoratul de Stat al Muncii și UCCC „Moldcoop”, cu privire la întocmirea carnetelor muncă, constatarea faptului angajării și a stagiului profesional, încasarea salariului neplătit, penalităților, prejudiciului moral și a cheltuielilor de judecată (f.d.79,f.d.91-93).

La data de 07 martie 2017 Pușcașu Vasile a declarat apel împotriva hotărârii menționate, solicitând admiterea acestuia, casarea hotărârii Judecătorei Strășeni (sediul Central) din 08 februarie 2017 și emiterea unei noi hotărâri de admitere a acțiunii.

Prin decizia Curții de Apel Chișinău din 06 iunie 2017, s-a respins apelul declarat de Pușcașu Vasile și s-a menținut hotărârea Judecătorei Strășeni (sediul Central) din 08 februarie 2017 (f.d.120, f.d.121-125).

Nefiind de acord cu decizia menționată, la 25 septembrie 2017, Pușcașu Vasile a declarat recurs, solicitând admiterea recursului, casarea deciziei Curții de Apel Chișinău din 06 iunie 2017 cu pronunțarea unei noi hotărâri de admitere a acțiunii înaintate.

În motivarea recursului, cu reiterarea motivelor de fapt și de drept invocate pe parcursul examinării cauzei în instanțele inferioare, recurentul a indicat că atât decizia instanței de apel cât și hotărârea primei instanțe sunt ilegale și neîntemeiate, fiind emise cu aplicarea eronată a normelor de drept material și procedural.

În conformitate cu art. 434 alin. (1) CPC, recursul se declară în termen de 2 luni de la data comunicării hotărârii sau a deciziei integrale.

Având în vedere că copia deciziei integrale a instanței de apel a fost expediată în adresa părților la 07 august 2017 (f.d. 126), cât și faptul că la materialele cauzei lipsesc careva probe ce ar demonstra momentul comunicării acesteia, recursul lui Pușcașu Vasile se consideră declarat în termen.

Examinând temeiurile recursului, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție a RM consideră că recursul

este inadmisibil din considerentele ce urmează.

În conformitate cu art. 432 alin. (1) CPC RM, părțile și alți participanți la proces sunt în drept să declare recurs în cazul în care se invocă încălcarea esențială sau aplicarea eronată a normelor de drept material sau a normelor de drept procedural.

Alineatele (2) și (3) al articolului menționat, prevăd exhaustiv cazurile în care se consideră că au fost aplicate eronat normele de drept material sau procedural, iar alin. (4) prevede că săvârșirea altor încălcări decât cele indicate la alin. (3) constituie temei de declarare a recursului doar în cazul și în măsura în care acestea au dus sau ar fi putut duce la soluționarea greșită a pricinii sau în cazul în care instanța de recurs consideră că aprecierea probelor de către instanța judecătorească a fost arbitrară, sau în cazul în care erorile comise au dus la încălcarea drepturilor și libertăților fundamentale ale omului.

În conformitate cu art. 433 lit. a) CPC, cererea de recurs se consideră inadmisibilă în cazul în care recursul nu se încadrează în temeiurile prevăzute la art. 432 alin. (2), (3), (4) CPC RM.

Completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție consideră că recursul declarat de Pușcașu Vasile nu se încadrează în temeiurile prevăzute la art. 432 alin. (2), (3) și (4) CPC, or recurentul nu a invocat nici un temei care ar indica la ilegalitatea deciziei contestate, ci a formulat critici ce se axează asupra fondului cauzei.

Prin urmare, argumentele recursului nu indică la încălcarea esențială sau aplicarea eronată a normelor de drept material sau a normelor de drept procedural de către instanța de apel sau instanța de fond, respectiv nu constituie temei de casare a actului judecătoresc recurat.

Colegiul reține că, potrivit regulilor din Secțiunea a II-a din Capitolul XXXVIII CPC, instanța de recurs nu verifică modul de apreciere a probelor de către instanțele de fond și de apel. Forța atribuită unei probe sau alteia, coraportul dintre probe, suficiența probelor și concluziile făcute în urma probațiunii sunt în afara controlului instanței de recurs. Prin prisma art. 432 alin.(4) CPC, instanța de recurs poate interveni în materia probațiunii doar sub aspect procedural și anume dacă se invocă că instanța de apel a apreciat în mod arbitrar probele, încălcând în mod flagrant regulile de apreciere a probelor stabilite în art. 130 CPC. Din recursul declarat nu rezultă argumentul privind încălcarea flagrantă a regulilor de apreciere a probelor.

Or, recursul exercitat conform secțiunii a II-a are caracter devolutiv numai asupra problemelor de drept material și procedural, verificându-se doar legalitatea deciziei, dar nu și temeinicia în fapt.

În acest context, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție reiterează și faptul că, procedura admisibilității constă în verificarea faptului, dacă motivele invocate în recurs se încadrează în cele prevăzute în art. 432 alin. (2), (3) și (4) CPC.

Prin prisma jurisprudenței CEDO, recursul trebuie să fie efectiv, adică să fie capabil să ofere îndreptarea situației prezentate în cerere, iar recursul trebuie să

posede puterea de a îndrepta în mod direct starea de lucruri, însă motivele recursului, invocate în speță, sunt similare celor invocate în cadrul judecării pricinii, care au fost apreciate corespunzător.

În astfel de circumstanțe, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție ajunge la concluzia de a considera recursul declarat de Pușcașu Vasile ca fiind inadmisibil.

În conformitate cu art. art. 269-270, 433 lit. a), 440 CPC, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție

d i s p u n e:

Recursul declarat de Pușcașu Vasile se consideră inadmisibil.

Încheierea este irevocabilă.

Președintele completului,
judecătorul

Ala Cobăneanu

Judecătorii

Iuliana Oprea

Ion Druță